

Іваннікова М.М.
аспірантка кафедри маркетингу
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет
ім. В. Гетьмана» м. Київ

СЛАБКІ СТОРОНИ ГАЛУЗІ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ЗМІЦНЕННЯ

Повільні темпи розвитку легкої промисловості, що спричинені нестабільністю економічної ситуації в країні, призводять до зниження конкурентоспроможності економіки України. Така ситуація обумовлена рядом проблем:

- висока частка імпортованих товарів легкої промисловості, що ввозяться за заниженою митною вартістю та контрабандою, створюючи недобросовісну конкуренцію на ринку;
- недостатня купівельна спроможність населення;
- висока собівартість в'їзних товарів легкої промисловості;
- недоступність довгострокових кредитів;
- відсутність виробництва на Україні спеціалізованого обладнання та запасних частин до нього;
- різке скорочення сировинної бази та повна залежність текстильної промисловості від імпортованої сировини;
- відсутність цілісної державної політики до консолідації коштів державного бюджету, власних коштів підприємств, а також кредитів та залучених інвестицій;
- відсутність рівних умов для великих підприємств і малого бізнесу щодо особливостей оподаткування;
- відсутність привабливих умов, щодо залучення інвесторів для динамічного розвитку легкої промисловості;
- відсутність бюджетного фінансування науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт, на розробку нових технологій;
- не спрощено митні процедури для роботи підприємств легкої промисловості як за давальницькою схемою, так і за умови чистого експорту;
- у більшості приватизованих підприємств легкої промисловості не має ефективного власника, який своїми коштами відповідав би за результати роботи підприємств, тому більше половини промислових підприємств галузі є збитковими;
- низька заробітна плата робітників галузі, різке зниження притоку молодих кадрів на підприємства.

Для зміцнення конкурентних позицій галузі легкої промисловості необхідно здійснити заходи, спрямовані на:

- удосконалення державного сприяння розвитку легкої промисловості шляхом розробки відповідних законодавчих актів;
- надання легкій промисловості статусу пріоритетної галузі шляхом удосконалення діючої нормативно-правової бази;
- удосконалення структури виробництва і постійного моніторингу внутрішнього і зовнішнього ринків товарів легкої промисловості та запозичення світового досвіду функціонування виробничого комплексу виготовлення цих виробів;
- прискорення інноваційного розвитку легкої промисловості;
- розвиток лізингу в галузі виробництва продукції легкої промисловості, сприяння і державну підтримку інвестиційних проектів, в яких беруть участь українські й іноземні суб'єкти господарювання;
- розвиток національної сировинної бази для легкої промисловості, відродження і розвиток лляної промисловості;
- дієвий захист вітчизняного ринку від недобросовісної конкуренції при імпорті товарів легкої промисловості за заниженими митними цінами;
- підтримку підприємств галузі при ініціюванні ними антидемпінгових і спеціальних заходів у разі порушення імпортерами принципів добросовісної конкуренції;
- проведення ефективної митно-тарифної політики з метою захисту вітчизняного виробника товарів легкої промисловості;
- забезпечення розробки, сертифікації та впровадження систем управління якістю та екологічного управління при виробництві товарів легкої промисловості відповідно до вимог ISO 9000 і 4000;
- розвиток технічного і технологічного переоснащення підгалузей легкої промисловості;
- науково-технічне забезпечення розвитку галузі;
- удосконалення маркетингової і кадрової роботи;
- розширення впливу регіонів на розвиток легкої промисловості.

При реалізації перелічених заходів галузь легкої промисловості істотно зміцнить свої конкурентні позиції не тільки на ринку промисловості України, а й на міжнародному ринку, що призведе до зміцнення економіки країни в цілому.